

Jeg tror ikke, at den Betragtning, at Nationalbanklaanet ikke er noget egentligt Statslaan, kan afholde fra den bedre og rigtigere Postering, thi det er en Gæld, som Staten har, selv om den ikke er af samme Karakter som de andre Statslaan. Det er en Gæld, og naar vi nu skal skabe Klarhed, saa lad os skabe den i saa stor Udstrækning som muligt.

Fra det foreliggende Regnskab gaar man til det nye Budget og drøfter, hvorvidt der nu er Balance paa den nye Finanslov. Her tror jeg, man først og fremmest maa sige, at dette Finanslovbudget giver os fuld Mulighed for at afgøre, om der er Balance eller ikke paa det. Saaledes som det her er opstillet, er der et regnskabsmæssigt Overskud paa $7\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Det er der, det er rigtigt, det er uimodsigeligt, og det, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard kritiserer, er derfor noget andet. Det, han siger, idet han gør forskellige kritiske Bemærkninger, er: Vil dette Budget, naar det forlader os, have Balance? Og saa tvivler han derpaa, idet han nævner nogle Eksempler paa, at visse Poster er opført for lavt, lavere, end de rimeligvis vil blive. Hvis dette er rigtigt, saa strider det mod selve den nye Opstillingsform, og saa bør det utvivlsomt rettes, thi ellers vil man blot slæbe lidt af Fortiden med sig over i den nye Form. Hvis vi henimod Slutningen, inden tredie Behandling, kan se, at der er nogle Bevillinger, f. Eks. til disse smitsomme Sygdomme hos Dyr eller Mennesker, som det ærede Medlem nævnte, som det vil være urigtigt at holde saa lavt, maa vi ind sætte det Tal, vi virkelig anser for rigtigt — det ønsker den højtærede Finansminister ogsaa efter hele dette Budgets Karakter. Dernæst siger det ærede Medlem Hr. N. Neergaard noget andet, idet der er visse andre Poster, som han ønsker anderledes. Ja, der kommer det jo an paa, om dette kan opnaa et Flertal her i Tinget eller ikke, og jeg maa faa Lov til at sige til det ærede Medlem, at de to Ønsker, han udtalte vedrørende Forhøjelse, dem tiltræder jeg begge. Det ærede Medlem udtalte, at man neppe var i Stand til at sætte Tilskuddet til Mergelbaner saa stærkt ned, som her er budgetteret, og han fremsatte forskellige Bemærkninger i Tilslutning til Hedeselskabets Erklæring. Jeg tror heller ikke, man kan gøre det. Et æret Medlem af mit Parti, Hr. Holdgaard, vil senere under Debatten tale ud fra sit særlige Kendskab til dette Spørgsmaal. Heller ikke mener jeg, at man kan

blive staaende ved det Tilskud til de private Mellem- og Realskoler, som er opført her, det stemmer ikke med den Opfattelse, vi har gjort gældende under disse Budgetters Behandling. Dernæst har det ærede Medlem nævnt Konjunkturtillæget, og det er ogsaa rigtigt, hele Spørgsmaalet om Konjunkturtillæg vil paavirke dette Budget. Men alle disse kritiske Bemærkninger vedrører ikke det, som er Kernen i den nye Budgetform, nemlig den, at vi, naar dette Forslag forlader Rigsdagen, hvis vi da handler i denne Budgetopstillings Aand, vil vide, hvordan Sagen ligger. Det maa saa blive Rigsdagens Sag, hvis den vil forøge nogle Udgifter, da enten at ned sætte andre foreslaaede Udgifter eller at skaffe flere Indtægter, hvis den vil have Balance tilvejebragt og muligvis endogsaa Statsgæld tilbagebetalt, og det bliver da Rigsdagens og Ministerens Sag under Samarbejdet at vise, hvorledes man stiller sig til disse Punkter. Men gør vi, som dette Budget tilraader os, vil vi vide, naar det forlader os, om vi har Sandsynlighed for Balance eller ikke, og alle de Stridigheder, der har været mellem os paa dette Punkt, vil forsvinde.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard nævnte, at der vilde blive Vanskeligheder for Regeringens samlede sociale og økonomiske Politik i det Tryk, som Tiderne lagde paa os, samtidig med at han meget varmt betonedede sin Hengivenhed for den socialpolitiske Udvikling her i Danmark og fremsatte Udtalelser, som visse konservative Venner af ham kunde have godt af at høre, naar de mistænkeliggør den sociale Udvikling herhjemme og mener, at den har været til Forringelse og Forværelse af Statens og Samfundets hele Stilling. Han fremsatte nogle Udtalelser herom, som disse konservative Venner kunde have godt af at lægge sig paa Sinde. Imidlertid fortsatte det ærede Medlem Hr. N. Neergaard med, at nu var man naaet til et Punkt, hvor man ikke kunde komme videre. Dette er nu ikke rigtigt, man naar i den sociale Udvikling aldrig til et Punkt, hvor man ikke kan komme videre, den sociale Udvikling er i ustandselig Fremadskriden, og det ærede Medlem kan højt have ment, at vi var naaet til en Udvikling, som tvinger os til i Aar eller næste Aar ikke at vedtage Love, som paalægger os store økonomiske Byrder. I saa Henseende er det ganske klart, at man, før man kan tage Stilling til, hvilke Udvidelser der skal foretages, maa vide, hvorledes Midlerne til disse Loves Iværksættelse tæn-